

Behandlingsmaade ved Oверformynderiregnskabet, som de ærede Forslagsstillere maatte attraae. Jeg skal ikke gaae videre ind i Detaillen om dette Spørgsmaal, da det ikke her foreligger, men jeg skal dog erklære, at det efter min Mening er ret heldigt, at Finantsudvalget har bragt Spørgsmaalet om Oверformynderiregnskabet paa Bane. Den Formuemasse, som Oверformynderiets saakaldte udenbyes Afdeling har under sig, er jo meget betydelig, og det er altsaa en Gjenstand, som vel fortjener Rigsdagens Opmærksomhed. Der er for nylig trykt et Regnskab over Oверformynderiets udenbyes Afdeling for Aaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870, og deraf seer man, at der den 31te Marts iaar indstod i denne Afdeling en Værdi af 9 Millioner Rigsdaler. Dette Regnskab indeholder flere Oplysninger, som vistnok langtfra opfyldte de Forventninger, der bleve udtalte her i Rigsdagen, dengang Oверformynderiloven af 1868 blev vedtagen. Jeg var en bestemt Modstander af denne Lov og stemte imod den lige til det Sidste. Jeg finder i dette Regnskab Bestyrelse paa min Anskuelse om Indtrædelsen af flere af de Følger, som jeg da meente nødvendigviis maatte flyde af denne Lov. Denne Oверformynderilov er ikke Andet end en Centralisationslov, der drager Provindsernes Penge sammen i Kjøbenhavn, og det viser sig nu af dette Regnskab, at der af de sammendragne Midler den 31te Marts indstod 400,000 Rd. i Privatbanken. Det var ikke den Mening, som blev udtalt her i Rigsdagen og navnlig i Folkethinget, at den sammendragne Formue skulde indsettes til Forrentning i Privatbanken. Man gif ud fra, at der vilde skee Udlaan af Oверformynderiets Capitaler til de forskjellige Egne i Landet, navnlig i Forhold til Størrelsen af Indtudssummerne fra de forskjellige Aanter; men der er i dette Aar ikke skeet et eneste Udlaan, uagtet Regnskabet oplyser, at Massen er forøget med 150,000 Rd. Altsaa er der fra Provindserne i Medfør af denne Lov kommet 1½ Ed. Guld til Kjøbenhavn, uden at Noget af disse Penge er vendt tilbage til Provindserne, og dette skaber Creditforholdene i Provindserne, vanskeliggør Erhvervelsen af Prioriteter og bidrager

derved til at forhøje Rentefoden. Dette mener jeg er meget beklagelige Følger af denne Lov, og jeg troer derfor, uden at tale om de andre Betragtninger, som kunne uledes af dette Regnskab, at Folkethinget gjør vel i at have et Die med Virkningerne af denne Lov, og at der baade relligt og til Gavn vil kunne gjøres Forslag om, at Oверformynderiets Regnskab controleres af Folkethinget, det være sig nu under den ene eller den anden Form. Jeg vil slet ikke her fremsætte nogen Bebreidelse mod Oверformynderiets Bestyrelse eller mod den høitærede Minister, ikke i mindste Maade, men jeg har beständig troet, at dette vilde blive Følgen af denne Lov; thi det hele Maskineri, som man her har indrettet, kan ikke gaae, da det er altfor compliceret, og der maa derfor komme ganske besynderlige og uheldige Resultater ud deraf, selv om Ledelsen føres meget godt og aldeles forsvarligt. Lader os imidlertid være opmærksomme paa Følgerne af Loven, og dersom det viser sig, at de ikke svare til Forventningerne, eller de maae anses for at være uheldbringende, lader os saa prøve paa at give en ny Oверformynderilov igjen; thi jeg mener, at denne Sag er vigtig nok til en fornyet Gjentagelse og Forhandling her i Thinget.

Bregendahl: Med Hensyn til Forslagene under Nr. 14, vedrørende Understøttelse til affædigede Betjente ved den nedlagte Straffeanstalt, skal jeg, forsaavidt disse Forslag gaae ud paa, at Understøttelsen skulde afsendes efter Reglerne for Pensionering af Underklasserne i Militairtaten, tillade mig at gjøre de ærede Forslagsstillere opmærksomme paa, at der er en meget væsentlig Forskjel tilstede i Forholdet, som medfører, at det vil være urigtigt at følge disse Regler, og at det rimeligviis ogsaa er den samme Betragtning, som har gjort, at Rigsdagen og Regjeringen i Forening ikke ved tidligere Leiligheder med Hensyn til affædigede Betjente har fulgt Reglerne i Pensionsloven for de militaire Underklasser. Det er nemlig den væsentlige Omstændighed, at de militaire Underklasser blive ansatte i og deres Pensionsberettigelse altsaa begynder at løbe fra et langt tidligere Aldersaar end for de Betjente,